

МАВРЪЗИ СУЛТАНЪ.

(Приказка).

Имало едно врѣме двѣ сестри. Едната отъ тѣхъ се уженила за богаташъ, а другата, — по малката—за сриомахъ. Веднѣжъ по голѣмата сестра отишла при малката и ѝ рекла:

— Сестро, хайде да отидемъ на баня.

— Съгласна съмъ, отговорила тя, нѣмамъ пари.

— Азъ ще платѣж за тебе, сестро, рекла богаташката.

Малката сестра се съгласила и отишли на баня. Богаташката се измила по скоро и си отишла, а сестра ѝ останѣла въ банята. Богаташката забравила да плати за сестра си, та когато тя си отивала стопанката на банята и казала: „Невѣсто, ти си отивашъ, но не си заплатила“. „Какъ, нали сестра ми заплати за мене“? „Не е, казала стопанката. Тогава тя ѣ оставила да остане при неѣ въ банята. Случило се, че неѣ вечеръ тя родила едно дѣте — момиче, та останѣла въ банята още три вечери. На третата вечеръ дошли при дѣтето три *нарѣченици*.*) Първата казала: „Името на това дѣте ще бѣде *Маврѣзи Султанъ*. Ще вземе тия три ябълки и когато умрѣ, ако ѣ ударѣтъ съ една отъ тѣхъ, ще живѣе пакъ“. Втората казала: „Това дѣте слѣдъ всѣко ставанье отъ сънь, ще намира подъ главата си по една жълтица“. Най-послѣ третата казала: „Това дѣте, когато се смѣе ще испуща триндафели изъ устата си; когато плаче, *маргаръ* ще рони изъ очитѣ си, а когато ходи ще никне трѣва подъ нозѣтъ ѣ, а слѣдъ неѣ ще вѣрви едно ягне, което ще пасе трѣвата.

*) Нарѣченици съ мислили жени, които дохаждат на третата вечеръ при новороденото дѣте и една по една го благославѣтъ (нарѣчатъ).